

โรคเยื่อบุตาอักเสบหรือโรคตาแดง (Haemorrhagic Conjunctivitis)

โรคเยื่อบุตาอักเสบ หรือ โรคตาแดง (Haemorrhagic Conjunctivitis) เกิดได้จากหลายสาเหตุ เช่น ติดเชื้อ ภูมิแพ้ กระจกตาเป็นต้น ชนิดที่จะกล่าวถึงที่พบได้บ่อยและติดต่อกันได้ง่ายมาก คือ โรคเยื่อบุตาอักเสบจากเชื้อไวรัส ชนิดที่พบมากที่สุดคือ อดีโนไวรัส (Adenovirus) ส่วนรองลงมาคือ เฮอร์ปีส์ไวรัส (Herpes virus) เอนเทอโรไวรัส (Enterovirus) และ คอกแซกกี (Coxsackie) ติดต่อทางน้ำตา ผ่านทางการสัมผัสโดยตรงจากมือหรือเครื่องใช้ และไปสัมผัสตาของอีกคนหรือถูกน้ำสกปรกเข้าตา ไม่ติดต่อทางการมองหรือทางอากาศ หรือรับประทานอาหารร่วมกัน โรคนี้พบบ่อยในช่วงฤดูฝน ซึ่งมักเกิดการระบาด ในชุมชนที่มีคนอยู่ร่วมกัน เช่น โรงเรียน สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานที่ทำงาน สระว่ายน้ำ เป็นต้น สามารถพบผู้ติดเชื้อได้ทุกช่วงอายุ ในเด็กจะระบาดได้ง่ายกว่าเนื่องจากไม่รู้จักวิธีป้องกัน แต่ทั้งนี้ความรุนแรงของโรคไม่มากและสามารถหายเองได้

ข้อมูลสถานการณ์โรคตาแดง ประเทศไทย พ.ศ. 2558 จากสำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 28 ธันวาคม 2558 พบผู้ป่วย 121,581 ราย จาก 77 จังหวัด คิดเป็นอัตราป่วย 186.69 ต่อแสนประชากร เสียชีวิต 0 ราย อัตราส่วน เพศชายต่อเพศหญิง 1 : 1.15 กลุ่มอายุที่พบมากที่สุด เรียงตามลำดับ คือ 45-54 ปี (14.03 %) 35-44 ปี (13.16 %) 15-24 ปี (12.34 %) สัญชาติไทย ร้อยละ 98.7 พมาร้อยละ 0.6 อื่นๆร้อยละ 0.5 กัมพูชาร้อยละ 0.1 อาชีพสวนใหญ่ เกษตรร้อยละ 26.9 ไม่ทราบอาชีพในปกครองร้อยละ 23.1 รับจ้างร้อยละ 21.7 จังหวัดที่มีอัตราป่วยต่อแสนประชากรสูงสุด 5 อันดับแรกคือ แม่ฮ่องสอน (646.31 ต่อแสนประชากร) อุบลราชธานี (460.68 ต่อแสนประชากร) อำนาจเจริญ (458.47 ต่อแสน ประชากร) ศรีสะเกษ (408.95 ต่อแสนประชากร) เชียงราย (382.79 ต่อแสนประชากร) ภาคที่มีอัตราป่วยสูงสุด คือ ภาคเหนือ 250.52 ต่อแสน ประชากรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 236.36 ต่อแสนประชากร ภาคใต้ 153.91 ต่อแสนประชากร ภาคกลาง 117.42 ต่อแสน ประชากรตามลำดับ

อาการของโรคนี้ พบหลังจากที่มีหรือวัตถุที่มีเชื้อโรคมาร่วมสัมผัสโดยตรง ประมาณ 1-2 วัน จะเริ่มมีอาการเยื่อบุตาที่คลุมภายใน หนังตาและคลุมตาขาวเกิดการอักเสบ บวม เคืองตามาก น้ำตาไหล เจ็บตา มักจะมีขี้ตามากไปด้วย อาจเป็นเมือกใสหรือมีสีเหลืองอ่อน เนื่องจากติดเชื้อแบคทีเรียมาพร้อมกัน ส่วนใหญ่จะเป็นที่ตาข้างใดข้างหนึ่ง ยกเว้นจะติดเชื้อพร้อมๆ กัน แต่อย่างไรก็ตามอีกข้างมักจะติดเชื้อด้วยเนื่องจากไม่ได้ระมัดระวัง การติดเชื้อมักมีอาการมากในช่วง 4-7 วันแรกแต่จะหายได้เอง ในเวลาประมาณ 7-14 วัน ถ้าไม่มีภาวะแทรกซ้อน ส่วนการรักษาเน้นรักษาตามลักษณะอาการของโรค และจำกัดการแพร่เชื้อจนอาการหายดี เนื่องจากยังไม่มียาฆ่าเชื้อไวรัสโดยตรง ดังนั้นหากรู้สึกมีอาการเคืองตา มีขี้ตามากกว่าปกติให้รีบพบแพทย์เพื่อรับการรักษาให้เร็วที่สุด

ประชาชนสามารถป้องกันโรคตาแดงด้วยการหมั่นล้างมือด้วยสบู่และน้ำให้สะอาดอยู่เสมอ ก่อนเอามือสัมผัสหรือ ขยี้ตา ไม่คลุกคลีใกล้ชิดกับคนที่เป็ตาแดง หากหลีกเลี่ยงไม่ได้ให้ล้างมือหลังสัมผัสผู้ป่วย ไม่ใช้สิ่งของร่วมกับผู้ป่วย ไม่ใช้มือแคะ แกะ เกา หน้าตา ถ้ามีฝุ่นละออง หรือน้ำสกปรกเข้าตา ควรล้างตาด้วยน้ำสะอาดทันที อย่าปล่อยให้แผลงหวี หรือแผลงวันตอมตา นอกจากนี้ควรหมั่นดูแลสุขภาพความสะอาดของร่างกาย สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น ผ้าเช็ดตัว ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าเช็ดหน้า ให้สะอาดอยู่เสมอ ไม่ใช้สิ่งของเหล่านี้ร่วมกับผู้อื่น รวมถึงหลีกเลี่ยงการว่ายน้ำในช่วงที่มีตาแดงระบาด

สำหรับผู้ป่วยโรคตาแดงสิ่งสำคัญที่สุดคือ ควรพบแพทย์ หูดเรียน หรือหูดงานรักษาตัวอยู่ที่บ้านอย่างน้อย 3 วัน ไม่ให้โรคตาแดงลุกลามหรือติดต่อสู่คนอื่น หากใช้กระดาษทิชชูเช็ดหน้าแล้ว ควรทิ้งในถังขยะที่มีดิดควรรีใส่แวนกันแดดเพื่อลดการระคายเคืองจากแสง งดใส่คอนแทคเลนส์จนกว่าตาจะหายอักเสบ พักผ่อนให้เต็มที่ พักการใช้สายตา และล้างมือให้สะอาดหลังจับบริเวณใบหน้าและตาทุกครั้ง ทั้งนี้หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สายด่วน กรมควบคุมโรค โทร. 1422 หรือ สำนักโรคติดต่อทั่วไป โทร.02-590-3183